

AFDELING  
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet  
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/37474 van de rechtbank 's-Gravenhage,  
nevenzittingsplaats Arnhem, van 20 maart 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

## 1. Procesverloop

Bij besluit van 4 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van [REDACTED] (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 maart 2008, verzonden op 21 maart 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

## 2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

**3. Beslissing**

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena  
lid van de enkelvoudige kamer

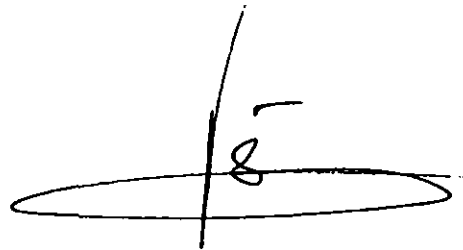
w.g. Klein Nulent  
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2008

218-588.

Verzonden: 9 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,  
de secretaris van de Raad van State,  
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,  
directeur Bestuursrechtspraak

# Uitspraak

35 RRRB 4298489

## RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB07/37474

Datum uitspraak: 20 maart 2008

### Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op  
v-nummer  
van Nepalese nationaliteit,  
ciser,  
gemachtigde mr. J.J.T. van Loo,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,  
Immigratie- en Naturalisatiedienst,  
verweerder.

### Het procesverloop

Bij besluit van 24 januari 2006 heeft verweerder de aanvraag van ciser van 11 juni 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. In dit besluit heeft verweerder tevens ambtshalve besloten dat ciser geen aanspraak maakt op een verblijfsvergunning regulier op grond van het beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen.

Op 20 februari 2006 heeft ciser beroep ingesteld tegen het besluit voor wat betreft de afwijzing van zijn asielaanvraag.

Op 20 februari 2006 heeft ciser eveneens bezwaar gemaakt tegen het besluit van verweerder voor wat betreft de weigering om hem een verblijfsvergunning regulier op grond van het beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen te verlenen.

Registratienummer: Awb 07/37474

2

Bij uitspraak van 20 juni 2007 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, is het besluit van 24 januari 2006 vernietigd en is verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Bij besluit van 4 september 2007 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiser wederom afgewezen. In dit besluit heeft verweerder tevens ambtshalve besloten dat eiser geen aanspraak maakt op een verblijfsvergunning regulier op grond van het beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen.

Op 1 oktober 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 18 februari 2008. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R.P.G. van Bel.

### De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser is afkomstig uit \_\_\_\_\_ in Nepal. Eiser heeft Nepal verlaten omdat hij op school en thuis door de Maoïsten werd bedreigd. Hij vreesde door de Maoïsten geronseld en ontvoerd te worden. Eiser wil niet vechten voor de Maoïsten. Op 9 maart 2004 hoorde eiser van twee Maoïsten, die op school kwamen, dat er op 12 maart 2004 een bijeenkomst zou worden gehouden waarbij eiser ook van de partij moest zijn. Sindsdien is eiser niet meer naar school gegaan. Op 23 maart 2004 heeft eiser zijn ouderlijk huis verlaten. Daarna heeft hij nog 22 dagen in \_\_\_\_\_ bij zijn oma verbleven. Vervolgens heeft eiser Nepal verlaten en hij is naar \_\_\_\_\_ in India gegaan, alwaar hij een maand bij zijn tante heeft gewoond. De oom van eiser heeft hem vervolgens geholpen om hem via een reisagent naar Europa te laten gaan.

3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het asielaas van eiser onvoldoende zwaarwegend is voor een geslaagd beroep op vluchtelingenstatus, dan wel om aan te nemen dat hem bij terugkeer een behandeling in strijd met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) te wachten staat. Eiser heeft verklaard geen problemen te hebben ondervonden vanwege zijn geloof, etnische afkomst of nationaliteit. Tevens heeft eiser verklaard dat hij nooit lid is geweest van een politieke of maatschappelijke organisatie. Verder is niet gebleken dat eiser problemen heeft ondervonden vanwege het behoren tot een sociale groep. Eveneens heeft eiser verklaard dat hij nimmer gearresteerd of gedetineerd is geweest. Ten aanzien van zijn vrees voor de Maoïsten heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat hij persoonlijk in de negatieve belangstelling van de Maoïsten staat. Ten slotte stelt verweerder zich op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard.

4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Het relaas van eiser is ten onrechte onvoldoende zwaarwegend geacht. Eiser is van mening dat zijn vrees ernstig genoeg is, mede ook gezien de algemene situatie in Nepal. Uit algemene informatie blijkt dat de Maoïsten niemand ontzien en ook kinderen ontvoeren en rekruteren. Eiser kent voorbeelden uit zijn omgeving van personen die het slachtoffer zijn geworden van vervolging. De vrees ziet tevens op een toekomstig element. Uit algemene informatie blijkt dat als je eenmaal in de aandacht staat, de Maoïsten nergens voor terugdeinzen. Eiser voert tevens aan dat de laatste maanden de Maoïsten vaker bij zijn ouderlijke huis langs kwamen en meer specifiek over eiser spraken. Het risico om geronseld te worden door de Maoïsten nam nu, gelet op zijn geschikte leeftijd, wezenlijk toe. Eiser meent dan ook dat hij voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij persoonlijk in de negatieve belangstelling staat van de Maoïsten. Ten slotte stelt eiser dat hij in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning asiel op grond van klemmende redenen van humanitaire aard.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. Gezien de gronden van het beroep heeft de rechtsstrijd betrekking op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c van de Vw 2000 genoemde inwilligingsgronden.

7. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer naar Nepal gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag dan wel voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Verweerder heeft hierbij allereerst kunnen betrekken dat eiser heeft verklaard dat hij nooit politiek actief is geweest en evenmin persoonlijke problemen heeft ondervonden vanwege zijn geloof, etnische afkomst of nationaliteit. Eiser heeft verder verklaard dat hij nooit gearresteerd of gedetineerd is geweest.

8. Voorts heeft eiser naar het oordeel van de rechtbank niet aannemelijk gemaakt dat hij persoonlijk in de negatieve belangstelling staat van de Maoïsten. De rechtbank overweegt hier toe allereerst dat eiser in het nader gehoor heeft verklaard dat de Maoïsten alle leerlingen in de klas benaderden. De rechtbank volgt het standpunt van verweerder dat dit niet duidt op een specifiek op de persoon van eiser gerichte actie en dat het de Maoïsten persé om de persoon van eiser te doen was. Bovendien heeft eiser verklaard dat hij in de periode van 9 maart 2004 tot 23 maart 2004 (de periode dat hij niet meer naar school is gegaan en de periode waarin de bijeenkomst was) op geen enkele wijze problemen heeft ondervonden van de Maoïsten. Evenmin is gebleken dat eiser tijdens zijn verblijf in [redacted], bij zijn oma, problemen heeft ondervonden van de zijde van de Maoïsten. Weliswaar heeft eiser verklaard dat het lichter meer patrouilleerde vanwege een voorgenomen aanval van de Maoïsten, maar ook nadat de aanval van de Maoïsten heeft plaatsgevonden op 19 maart 2004 heeft eiser geen problemen van de zijde van de Maoïsten ondervonden. Eiser heeft immers nog vier dagen daarna in zijn ouderlijke woning verbleven.

9. De rechtbank overweegt voorts dat, hoewel in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2006/4 staat vermeld dat de Maoïsten burgers, waaronder kinderen, gedwongen hebben gerekruteerd, eiser naar het oordeel van de rechtbank geen persoonlijke feiten en omstandigheden heeft aangevoerd op grond waarvan verweerder had moeten concluderen dat de Maoïsten serieus jacht maken op eiser, zoals vermeld in het in WBV 2006/4 neergelegde landgebonden beleid. De stelling van eiser dat juist hij meer risico liep om door de Maoïsten te worden geronseld, acht de rechtbank onvoldoende om te kunnen spreken van een vluchtelingenrechtelijk relevante negatieve aandacht voor eiser tijdens de Maoïsten.

Daarnaast acht de rechtbank de stelling van eiser dat hij bekend is met voorbeelden uit zijn omgeving waarbij personen die tot dezelfde groep behoren het slachtoffer worden van vervolging, onvoldoende nu eiser hiermee evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat juist hij in de negatieve belangstelling staat van de Maoïsten.

10. Voor zover eiser ter onderbouwing van zijn standpunt verwijst naar algemene ambtsberichten is de rechtbank van oordeel dat een beroep op de algemene situatie in Nepal onvoldoende is om aan te nemen dat eiser persoonlijk daadwerkelijk gegronde vrees heeft voor vervolging dan wel voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM.

11. Ten aanzien van de toekomstige vrees van eiser van de zijde van de Maoïsten, overweegt de rechtbank dat deze vrees in zoverre gebaseerd is op vermoedens zonder dat aannemelijk is gemaakt dat eiser persoonlijk daadwerkelijk gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging.

12. Gelet op het voorgaande heeft verweerder geen grond voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 aanwezig hoeven achten. Dit leidt er tevens toe dat er evenmin grond aanwezig is voor verlening van een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

13. Ten aanzien van het beroep van eiser op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, meer in het bijzonder op de bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard, overweegt de rechtbank als volgt. Naar het oordeel van de rechtbank zijn de door eiser gestelde omstandigheden onvoldoende redengevend om aan te nemen dat terugkeer naar Nepal in redelijkheid niet van hem kan worden verlangd. De omstandigheden die gelegen zijn in de algehele situatie in Nepal zijn daarvoor onvoldoende en onvoldoende individueel. De stelling van eiser dat kinderen in Nepal worden geronseld, merkt de rechtbank aan als een beroep op de algehele situatie in Nepal en kan derhalve niet worden aangemerkt als een bijzondere individuele omstandigheid op grond waarvan van eiser niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar zijn land van herkomst. Gelet hierop kan het beroep van eiser op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, niet slagen.

14. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenvoordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: Awb 07/37474

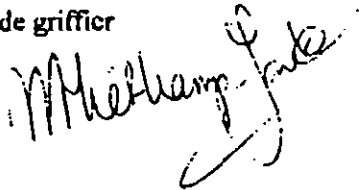
5

**De beslissing**

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M. Overbeeke en in het openbaar uitgesproken op 20 maart 2008 in tegenwoordigheid van M. Hietkamp-Jonker als griffier.

de griffier



de rechter



**VERZONDEN OP**  
21 MRT 2008

Voor fotokopie conform  
De griffier van de  
Rechtbank te 's-Gravenhage  
Nevenzittingsplaats Arnhem

17-04-08  
wtg. van 21-03-08

**Rechtsmiddel:**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State ([www.raadvanstate.nl](http://www.raadvanstate.nl)).

mva. mr. Y.G.F.M. Coenders

mr. mr. J.E. Rindhart

mr. P.L.M. van Kuppeveld

mr. J.J.T. van Loo

Postbus 719

5340 AS Oss

Kruisstraat 60

5341 HL Oss

T 0412-654970

F 0412-654979

info@cirkeladvocaten.nl

www.cirkeladvocaten.nl

## ● CIRKEL ADVOCATEN

Raad van State  
Afdeling Bestuursrechtspraak  
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken  
Postbus 16113  
2500 BC 's-Gravenhage

<b>RAAD VAN STATE</b>	
INGEKOMEN	
17 APR 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

**Per post / per fax 070 -365 1380**

### Appelschrift

Oss, 17 april 2008

Kenmerk : 20080201/JL  
IND-dossiernummer : 0406-11-0186  
V-nummer :  
Awb-nummer : 07/37474  
Inzake : / Staatssecretaris van Justitie

Geachte heer, mevrouw,

Appellant, , kiest ter zake woonplaats te Oss, postbus 719, 5340 AS, ten kantore van CIRKEL ADVOCATEN, waarvan mr. J.J.T. van Loo verklaart tot het indienen van het onderhavige appelschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met recht van substitutie.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, Vreemdelingenkamer, van 20 maart 2008, verzonden op 21 maart 2008. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd (bijlage 1).

Het appelschrift berust op de volgende grieven:

### Grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank in overweging 8:

*"Voorts heeft eiser naar het oordeel van de rechtbank niet aannemelijk gemaakt dat hij persoonlijk in de negatieve belangstelling staat van de Maoïsten. De rechtbank overweegt hiertoe allereerst dat eiser in het nader gehoor heeft verklaard dat de Maoïsten alle leerlingen in de klas benaderden. De rechtbank volgt het standpunt van verweerder dat dit niet duidt op een specifiek op de persoon van eiser gerichte actie en dat het de Maoïsten persé om de persoon van eiser te doen was. Bovendien heeft eiser verklaard dat hij in de periode van 9 maart 2004 tot 23 maart 2004 (de periode dat hij niet meer naar school is*

*gegaan en de periode waarin de bijeenkomst was) op geen enkele wijze problemen heeft ondervonden van de Maoïsten. Evenmin is gebleken dat eiser tijdens zijn verblijf in bij zijn oma, problemen heeft ondervonden van de zijde van de Maoïsten. Weliswaar heeft eiser verklaard dat het leger meer patrouilleerde vanwege de voorgenomen aanval van de Maoïsten, maar ook nadat de aanval van de Maoïsten heeft plaatsgevonden op 19 maart 2004 heeft eiser geen problemen van de zijde van de Maoïsten ondervonden. Eiser heeft immers nog vier dagen daarna in zijn ouderlijke woning verbleven."*

**Toelichting:**

Ten onrechte wijst de rechtbank niet op de verklaring van appelland, dat de Maoïsten appelland zowel thuis als op school opzochten om hem over te halen zich aan te sluiten bij de Maoïsten.

Appelland meent dat uit de persoonlijke gesprekken die hij met de Maoïsten voerde, zowel thuis als op school, voldoende blijkt dat de aandacht van de Maoïsten op appelland was gericht. Gelet op hetgeen bekend is over de (ronsel)praktijken van de Maoïsten, zou het een kwestie van tijd zijn, voordat appelland gedwongen meegenomen zou worden door de Maoïsten.

Ook aan de verklaring van appelland waarom hij in genoemde periode geen problemen had met de Maoïsten gaat de rechtbank voorbij. Immers in die periode werd meer gepatrouilleerd door het leger, waardoor de Maoïsten appelland niet konden bezoeken. Appelland meent dat uit dit gegeven voldoende blijkt dat de Maoïsten in genoemde periode niet openlijk konden optreden of in ieder geval tijdelijk niet met hun ronselpraktijken konden doorgaan.

Appelland meent dat de rechtbank ten onrechte aan een belangrijk deel van de verklaringen van appelland geen waarde heeft gehecht. Van de rechtbank had verwacht mogen worden dat gemotiveerd zou worden waarom er geen belang wordt gehecht aan de volledige verklaringen van appelland.

**Grief 2**

Ten onrechte overweegt de rechtbank in overweging 9, alinea 1:

*"De rechtbank overweegt voorts dat, hoewel in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV 2006/4) staat vermeld dat de Maoïsten burgers, waaronder kinderen, gedwongen hebben gerekruteerd, eiser naar het oordeel van de rechtbank geen persoonlijke feiten en omstandigheden heeft aangevoerd op grond waarvan verweerder had moeten concluderen dat de Maoïsten serieus jacht maken op eiser, zoals vermeld in het in WBV 2006/4 neergelegde landgebonden beleid."*

**Toelichting:**

Appelland meent dat de rechtbank hier volledig voorbijgaat aan het feit dat de Maoïsten appelland zowel thuis als op school probeerden over te halen zich aan te sluiten. Appelland meent dat als de Maoïsten naar zijn huis komen, er voldoende persoonlijke feiten en omstandigheden zijn aangevoerd waaruit blijkt dat de Maoïsten hem willen inlijven.

### Grief 3

Ten onrechte overweegt de rechtbank in overweging 9, laatste alinea:

*"Daarnaast overweegt de rechtbank de stelling van eiser dat hij bekend is met voorbeelden uit zijn omgeving waarbij personen die tot dezelfde groep behoren het slachtoffer worden van vervolging, onvoldoende nu eiser hiermee evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat juist hij in de negatieve belangstelling staat van de Maoïsten."*

Toelichting:

Appellant meent dat hij met deze stelling heeft onderbouwd dat het eerder aannemelijk moet worden geacht dat hij ook slachtoffer kan worden van vervolging. Appellant meent dat onder die omstandigheden eerder aangenomen moet worden dat men slachtoffer kan worden van vervolging. Appellant verwijst daartoe naar paragraaf 44 UNHCR-Handboek.

### Conclusie

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt Uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen.

Voorts verzoekt appellant U om:

-doende wat de rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering, de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door Uw Afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen;

-dan wel de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank om opnieuw te worden behandeld;

-met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,

Mr. J.J.T. van Loo